

[Søren Hansen]

jo netop De Radikale var med til at stille en række ændringsforslag, som ville stille dansk film i en bedre situation.

Når der er grund til at gøre det, så er det, fordi dansk film har vist at have evner og kræfter til at erobre en lang række sejre. Den ene appelsin er så faldet i vores turban efter den anden med priser rundt omkring i hele verden til spillefilm, til ungdomsfilm, kortfilm osv. Vi kan altså lige pludselig noget igen, og det er der grund til at fortsætte og give øget kraft og styrke til.

Derfor besluttede bl.a. De Radikale sidst, at der skulle sættes flere midler ind, bl.a. for at sikre filmproduktionen, for at sikre flere kopier, så vores film hurtigere kunne komme ud omkring i landet, og for at sikre, at børne- og ungdomsfilmene fik en bedre placering.

Men nu er der jo mange brudflader i det politiske liv, sågar i regeringen. Vi har lige hørt i forbindelse med det forslag, som netop har været til behandling, om nogle mærkelige brudflader. Vi har hørt om brudflader i selve regeringen i forbindelse med lovforslag fremsat af regeringen, hvor man har lidt forskellige holdninger fra ministrenes side. Jeg ved ikke, om der her er tale om en ny brudflade, nemlig en brudflade mellem det, De Radikale mente for ganske få måneder siden, og det, man så mener i dag.

Jeg håber, at De Radikales politiske hukommelse rækker længere tilbage end til den dag, hvor de indtrådte i regeringen. I så fald vil der nemlig være udsigt til, at dette lovforslag, inden det vedtages, kan være blevet helt fornuftigt og helt udmærket, et lovforslag, som vil give endnu bedre mulighed for, at dansk film kan holde fast i den række af succeser, som man har været i stand til at opnå gennem de sidste år.

Det har vi brug for som nation, Vi har brug for det for at sikre vores kulturliv nogle bedre chancer bl.a. på et område som dette her, hvor det jo har vist sig muligt oven i købet at præstere en eksport, hvilket jo ikke er normalt for dansk kultur. Men det har dansk film faktisk vist sig at være i stand til.

I det udvalgsarbejde, som nu skal i gang, vil der derfor være grund til i det mindste at sikre, at de ændringer, som flertallet – jeg håber, det stadig væk er et flertal – var enig om sidst, stadig væk er til stede, sådan at de kan indarbejdes i lovforslaget og vi kan sikre, at det bliver en god filmlov, der kommer ud af det forslag, som kulturministeren her har fremsat.

Connie Hedegaard (KF):

Ih, hvor Socialdemokraterne morer sig. De hygger sig rigtig, specielt for lånte penge. Først er det på uddannelsesområdet, nu er det kulturområdet. Vi andre får så noget til gode til den dag, hvor Socialdemokratiet må æde alle sine ord i sig igen og bevæge sig tilbage til realiteternes verden. Men for hvert år, der går, hvor Socialdemokratiet er i opposition, bliver den vej unægtelig længere.

Vi skal ikke gøre denne debat lang. Vi havde allerede skrevet betænkning over det tidligere lovforslag, og i modsætning til hr. Søren Hansen synes jeg ikke, at der er så mange nye problemer i dette forslag. Der er selvfølgelig ændringen med producerkonsulenten. Den har vi ingen problemer med; vi har aldrig syntes, det var en særlig god idé. Det havde jeg i øvrigt heller ikke indtryk af at Socialdemokratiet oprindeligt syntes, men da der så kom nogle og bød 7,5 mio. kr. mere til dansk film, måtte man jo skynde sig at hægte sig på.

Det med, at man nu ikke længere skal træffe afgørelser i bestyrelsen kollektivt, har vi heller ingen problemer med. Vi har aldrig haft stærke følelser omkring dette.

Om fifty-fifty-ordningen syntes vi jo, at det var den eneste rigtig positive, stærke nyskabelse i filmloven – og den vigtigste. Det var den, der virkelig kunne skabe nogle nye muligheder, sætte nogle nye folk i gang med at lave dansk film. Derfor synes vi også, det er beklageligt, at der nu her i det foreliggende forslag kun er afsat 15 mio. kr. til den del af forslaget. Der har ministeren jo føjet oppositionen, kunne man sige – det var det, der stod i flertallets betænkning i forsommeren. Men vi synes altså stadig væk, at det ville være rart, at vi flyttede 5 mio. kr. fra Det Danske Filminstituts almindelige budget over til fifty-fifty-ordningen.

Vi tror faktisk på, at der her en nyskabelse, som det er vigtigt bliver sat godt i gang. Det er jo trods alt begrænset, hvad der kan produceres for 15 mio. kr. Vi tror, at 20 mio. kr. ville betyde, at der kunne produceres et væsentligt antal film under den nye ordning. Derfor vil vi under udvalgsarbejdet endnu en gang belaste udvalget med vores argumenter for, at fifty-fifty-ordningen bliver så stor som muligt. Vi synes, det er en god idé.